

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)

רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107

טלפון: 073-3924600 פקס: 03-5163093

להלן: "המאשימה"

- נ ג ד -

1. בנימין נתניהו

באמצעות עו"ד בעז בן צור ואח', מרח' הארבעה

28, תל אביב; טל': 03-7155000; פקס: 03-

7155001; וכן באמצעות עו"ד עמית חדד ואח',

מרחוב וייצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902;

טל: 03-5333313 פקס: 03-5333314

2. שאול אלוביץ'

באמצעות עו"ד ז'ק חן ואח', מרח' וייצמן 2

(אמות מידה), תל אביב 6423902; טל': 03-

6932077; פקס: 03-6932082

3. איריס אלוביץ'

באמצעות עו"ד מיכל רוזן-עוזר ואח', מרח'

וייצמן 2 (אמות מידה), תל אביב 6423902; טל':

03-6932077; פקס: 03-6932082

4. ארנון מוזס

באמצעות עו"ד נויט נגב, איריס ניב-סבאג ואח',

מרח' וייצמן 2, תל-אביב 6423902; טל': 03-

6099914; פקס: 03-6099915

להלן: "הנאשמים"

תגובת המאשימה לבקשת נאשם 1 "לביטול אישום מחמת היעדר אישור היועץ

המשפטי לממשלה לפי הוראת סעיף 17 לחוק יסוד: הממשלה"

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 20.1.2021, מתכבדת המאשימה להגיש תגובתה לבקשת נאשם 1 (להלן: "הנאשם") לביטול אישום.

עניינה של הבקשה בבקשת הנאשם כי בית המשפט הנכבד יורה על ביטול האישום הראשון והשלישי, מכוח סעיפים 149(3) ו-149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ"), וזאת בטענה להיעדר אישור מטעם היועץ המשפטי לממשלה לפתיחה בחקירה כנגד הנאשם בפרשות אלה, לפי סעיף 17 לחוק יסוד: הממשלה.

עמדת המאשימה היא כי דינה של הבקשה להידחות בהיותה נעדרת כל יסוד. דומה כי הגיעה העת לשים סוף לרצף הבקשות והטענות החוזרות והנשנות של הנאשם בעניין זה – כולן משוללות יסוד. בכל פעם שהתברר לנאשם כי כך הם פני הדברים, ביקש הוא להמציא מחדש את טענתו – וזו גם יסודה של הבקשה דנן. די להזכיר כי בראשית הדרך, התמקדה טענת הנאשם באישום השני, המכונה פרשת "2000", כאשר במסגרת בקשה לפי סעיף 74 מיום 13.9.2020, העלה הנאשם שורה של

ספקולציות נטולות בסיס וטען כי קיים "חשש משמעותי" כי המשטרה פעלה בלא אישור כדין מידי היועץ המשפטי לממשלה (ראו למשל, סעיפים 157, 173-179 לבקשה). לטענה זו לא היה כמובן כל יסוד, ומשכך פנה הנאשם להעלות ספקולציות וטענות להיעדר אישור כדין בנוגע לאישומים הראשון והשלישי – שעניינם בפרשות המכונות "1000" ו-"4000".

להלן עיקרי העובדות הרלוונטיות והתייחסות המאשימה לטענות בבקשה הנוכחית:

1. בית המשפט הנכבד הורה למאשימה להעביר לנאשם את הסכמת היועץ המשפטי לממשלה **לפתיחה** בחקירה בעניינו של הנאשם, ב"פורמט הקיים" וכפי שהיא מעוגנת במסמכים כגון פרוטוקולים ותרשומות (החלטות מיום 27.12.2020 ומיום 6.1.2021). לעניין זה הובהר כי המאשימה "רשאית להשמיט או להשחיר ממסמכים אלה חלקים אחרים, ככל שלשיטתה הם מהווים תרשומת פנימית או דיון פנימי".

2. בית המשפט הורה כן על יסוד מספר בקשות מטעם הנאשם שעסקו כולן בטענה כי הרשות החוקרת נטלה רשות לעצמה לבצע פעולות חקירה שונות בעניינו של הנאשם, בלא ידיעתו והסכמתו של היועץ המשפטי לממשלה לבצען, כנדרש על פי דין.

3. ביום 7.1.2021 העבירה המאשימה לב"כ הנאשם מקבץ של עמודים מתוך פרוטוקולים פנימיים ותרשומות פנימיות בהם מתועדות החלטותיו של היועץ המשפטי לממשלה בנוגע לשלבי הבדיקה והחקירה הראשוניים בפרשות 1000, 2000 ו-4000 – קרי, ההסכמה לפתיחה בחקירה בכל אחת מן הפרשות – וכן, ומעבר לנדרש, אף מתועדות החלטות היועץ המשפטי לממשלה על חקירתו של הנאשם באזהרה בכל אחת מפרשות אלה.

4. עוד קודם לכן, פורטה עמדת המאשימה בנוגע למהות הדרישה להסכמת היועץ המשפטי לממשלה הקבועה בסעיף 17 לחוק יסוד: הממשלה – על מאפייניה, תכליתה ואופן יישומה – בהרחבה במספר כתבי בית דין בתיק דנן (תגובת המאשימה מיום 21.10.2020 לבקשה לפי סעיף 74 (עמ' 80-82), תגובה מיום 21.12.2020 לבקשה נוספת לפי סעיף 74 והודעה ובקשה מיום 5.1.2021 אליה צורף מזכרו של היועץ המשפטי לממשלה). משכך, המאשימה אינה מוצאת לשוב ולחזור על הדברים במסגרת זו, ותסתפק באמירה תמציתית כי לשיטתה הסעיף אינו מחייב לשונית או תכליתית כי הסכמת היועץ המשפטי לממשלה לפתיחה בחקירה תועלה על הכתב. תכלית הסעיף היא שטרם פתיחה בחקירה ביחס לראש ממשלה, ייערך הליך בקרה של ראש מערכת אכיפת החוק בעצמו, מתוך הנחה כי הוא ייטיב לפעול בעניין זה בעצמאות ובראיה כוללת וקפדנית של ההיבטים הציבוריים הצריכים לעניין. במקרה דנן, כפי שיפורט להלן, תכלית זו הושגה בשעה שהיועץ המשפטי לממשלה הצהיר, בין אם באמצעות תגובות המאשימה, ובין אם במזכר החתום על ידו, שהועבר לבית המשפט, כי הליך בקרה שכזה בוצע על ידו, לא רק ביחס לעצם הפתיחה בחקירה אלא אף ביחס לפעולות החקירה הקונקרטיות.

5. במזכרו האמור של היועץ המשפטי לממשלה מיום 5.1.2021, הבהיר היועץ המשפטי לממשלה כי נתן בזמן אמת, ועובר לביצוען של פעולות החקירה לברור החשדות לכך שראש

הממשלה ביצע עבירות פליליות, הסכמה לכל פעולות החקירה המהותיות שבוצעו בכל אחד משלוש תיקי החקירה בהם נחקר ראש הממשלה כחשוד, ובתוך כך נתן הסכמה בזמן אמת לכל אפיק שנבדק או נחקר בחשד לביצוע עבירה על ידי ראש הממשלה.

6. כמו כן, במסגרת המזכר וכתבי בית הדין שצוינו לעיל הובהר כי היועץ המשפטי לממשלה ליווה באופן אישי את כל אחד מהליכי הבדיקה והחקירה שהתקיימו בעניינו של הנאשם, וכי פתיחתו, היקפו וגדרו של אלה אושרו על-ידו באופן אישי. לעניין זה ציין היועץ המשפטי לממשלה במזכרו האמור, בין היתר, כדלקמן: "קיימתי עשרות רבות מאוד של ישיבות בנושא, בתקופות מסוימות בתדירות של כמעט מדי שבוע, בהשתתפות בכירי מערכת אכיפת החוק" וכן: "קיבלתי באופן אישי החלטות על כיווני הבדיקות והחקירות וגדריהן. לעיתים החלטתי לזנוח אפיק בדיקה או חקירה מסויים, ולעיתים החלטתי להעמיק חקר באפיק בדיקה או חקירה מסויים. הכל על פי העניין. מעת לעת ממצאי הבדיקה והחקירה באו בפניי, ועל פי אלה היו מתקבלות החלטות על המשך הפעילות".

7. אם כן, כמתואר במסמכים אלה, היועץ המשפטי לממשלה ליווה את הבדיקות והחקירות בצמידות, ונתן את אישורו מעת לעת לביצוע פעולות בדיקה וחקירה, עקב בצד אגודל; תוצריהן של פעולות אלה באו בפניו ועל יסודו, ועל בסיס דיונים שהתקיימו בפניו בהשתתפות בכירי מערכת האכיפה, נתן היועץ המשפטי לממשלה את הסכמתו לביצוע פעולות נוספות ככל שמצא כי יש יסוד לכך. אישורים אלה נמסרו במסגרת אותם דיונים, כמו גם במסגרת תכתובות פנימיות שהוחלפו בין דיון לדיון.

8. בקשתו הנוכחית של הנאשם נשענת על המסמכים שנמסרו לידיו כאמור בסעיף 3 שלעיל, ועיקרה בטענה כי בחינת חומרי החקירה שבידיו, מול המסמכים שנמסרו, מעלה כי רשויות החקירה חרגו מגדרי האישורים שניתנו על-ידי היועץ המשפטי לממשלה. הלכה למעשה מדובר בניסיון להחיות את הטענה להיעדר אישור כדין; כאשר כעת, עיקר כובד טענתו של הנאשם אינו שהרשויות פעלו לכתחילה בלא אישורו של היועץ המשפטי לממשלה, אלא שהן נקטו בפעולות חקירה רחבות יותר מאלה שאושרו על-ידו.

9. גם הפעם, אין יסוד לטענות האמורות.

10. כאמור לעיל, בהתאם לבקשות הנאשם לחומרי חקירה, ובהתאם להחלטת בית המשפט, המסמכים שנמסרו לידי הנאשם נגעו לאישורים **הראשוניים** שניתנו על-ידי היועץ המשפטי לממשלה לבדיקה ובחקירה, באשר לכל אחד מהתיקים שהבשיל לימים לאישומים מושא כתב האישום שלפניו. כפי שתואר לעיל בהרחבה, רשויות החקירה מסרו עדכונים שוטפים ליועץ המשפטי לממשלה, אשר הוסיף והנחה אותן ככל שהתקדמו הבדיקות והחקירות, בליווי צמוד ושוטף. על כן, מטבע הדברים, האישורים אשר קיבלו ביטוי באותם מסמכים שנמסרו להגנה מבטאים את שהוחלט באותה נקודת זמן קונקרטית, כאשר לאורך "חיי" הבדיקות והחקירות התקיימו עשרות רבות של ישיבות בפני היועץ המשפטי לממשלה, ובין לבין מסרו גורמי החקירה עדכונים נוספים ושוטפים. במסירת המסמכים האמורה לידי

הנאשם עמדה המאשימה בהוראת בית המשפט, וממילא נשמטה הקרקע תחת טענת הנאשם.

11. כך, בכל הנוגע לפרשת 1000 – נמסרה לב"כ הנאשם הסכמתו של היועץ המשפטי לממשלה לזמן לעדות את מי ששימש כנהגו של יאיר נתניהו, בנו של הנאשם, בחודש ספטמבר 2016 וכן הסכמתו לבצע בדיקות בנוגע לדירה ששכר איש העסקים גיימס פאקר (להלן: "פאקר") במלון רויאל ביץ' בתל-אביב. פעולות אלה, אושרו לנוכח חשד ראשוני לפיו בנו של הנאשם עושה שימוש תדיר וללא תמורה באותה דירה, וכי מדובר בטובת הנאה הניתנת לבנו של הנאשם בקשר או בעד פעולות הקשורות לתפקידו הציבורי של הנאשם. עד מהרה, בחודש אוקטובר 2016, התרחב החשד האמור לכך שטובת הנאה מסוגים נוספים ניתנות על-ידי פאקר לנאשם, כמו גם על-ידי איש עסקים נוסף, ארנון מילצין (להלן: "מילצין"); פאקר ומילצין העסיקו באותה עת אותם העובדים, ואלה זומנו לחקירה לנוכח החשד האמור בעניינו של פאקר. טענת ההגנה הינה, כאמור, כי פעולות חקירה שבוצעו לאחר האישור המתועד שנמסר לידיהן, בעניינו של הנהג והמלון, חורגות מגדרי אישורים אלה. דא עקא, כפי שהובהר לעיל, החלטת בית המשפט הנכבד, בהתאם לבקשת הנאשם, הייתה כי על המאשימה למסור לידי ההגנה את האישורים הראשוניים שניתנו לפתיחה בחקירה. כך נעשה. כאמור, היועץ המשפטי לממשלה קיבל עדכונים שוטפים באשר לתוצרי פעולות אלה, ונתן את אישורו להוסיף ולבצע פעולות חקירה נוספות – הן בשלב זה של החקירה והן בשלביה המתקדמים.

12. טענה דומה עלתה בעניין פרשת 4000. גם בעניין זה, אין כל בסיס לטענות הנאשם, כפי שיפורט להלן. חקירת רשות ניירות ערך, שנפתחה בחודש יוני 2017, עסקה, בין היתר, בחשדות לעבירות מתחום טוהר המידות ביחס לשלמה פילבר, בעת שכיהן כמנכ"ל משרד התקשורת. לנאשמים נמסר תיעוד אישורו של היועץ המשפטי לממשלה מיום 2.10.2017 למתווה הרחבת החקירה בעניין זה. כעולה ממקטע חוות הדעת שהועבר יחד עם אישור היועץ המשפטי לממשלה, ההרחבה נגעה לבדיקת החשד, שהמניע לפעולותיו של פילבר במשרד התקשורת היה קשור ליחסי נאשם 1 עם נאשם 2. כלומר – זהו האישור הראשוני שנתן היועץ המשפטי לממשלה לביצוע הרחבת בדיקת המניע של פילבר – מתוך מודעות לכך שהבדיקה עשויה לבסס חשדות נגד נאשם 1. לכאורה יכולה הייתה המאשימה להסתפק בהעברת אישור זה כדי לעמוד בהוראת בית המשפט הנכבד, ולהוסיף לכך את האישור המאוחר לחקירתו של נאשם 1 באזהרה. בניגוד לנטען על ידי הנאשם, המתווה לא צומצם לחקירת פילבר בלבד, אלא כלל פעולות חקירה שונות, והוא אושר בכללותו על ידי היועץ המשפטי לממשלה. במסגרת מתווה זה, בוצעו פעולות חקירה נוספות ובכלל זאת נחקרו חשודים נוספים פרט לפילבר, על בסיס המידע שהיה בידי רשות החקירה באותה עת. אינדיקציה לכך שאישור היועץ ניתן לכלל פעולות החקירה שבוצעו, ולא רק לחקירת פילבר עצמו, שהסכמת היועץ המשפטי לממשלה כלל לא נדרשת לחקירתו, ככל שאינה קשורה לראש הממשלה, ניתן למצוא באישור היועץ מיום 14.12.2017, שבו התייחס עוזרו של היועץ גם לחקירות אלוביץ' שבוצעו בהקשר זה. אישור זה המצוי בידי ההגנה, מצביע על כך שאף להם ידוע כי מדובר בטענת סרק.

13. הנאשם מצביע על כך, שבמסגרת חקירת נאשם 2 מיום 23.10.2017 הוצגו לו גם ממצאים הנוגעים לתקופה הקודמת לכהונתו של פילבר במשרד התקשורת; כך, כראיה לטענתו שבוצעו פעולות שחרגו מאישור היועץ באותה העת. אלא שבניגוד לנטען, אישור היועץ המשפטי לממשלה ניתן למתווה החקירה שהוצג לו – מתווה, שכלל גם את הצגת הממצאים שהוצגו לנאשם 2 בחקירתו. אישור היועץ להרחבת החקירה ניתן גם ביחס לממצאים אלה. ממילא, אך הגיוני הוא שלצורך בחינת חשד הנוגע לקשריהם של הנאשם 1 ונאשם 2, ייבחנו וייחקרו גם ממצאים מתקופות מוקדמות יותר לכהונת פילבר.

14. לאחר עיבוד ממצאי פעולות חקירה אלה, וכחלק מבדיקת המניע של פילבר בראי מערכת היחסים בין נאשמים 1-2, אישר היועץ המשפטי לממשלה ביום 14.12.2017, לבצע פעולות חקירה נוספות, ובכלל זאת גביית גרסאות מעדים שונים וביניהם אילן ישועה. גם תיעוד אישור זה נמסר, למעלה מן הצורך כאמור, לעיון הנאשמים. בעקבות אישור זה נגבו אמרותיו של אילן ישועה, ועל בסיס המידע הנוסף שנאסף בהודעות אלה – לרבות חומרים שמסר העד במסגרת חקירתו – אף בוצעו פעולות המשך, שכללו חיפושים בחומר מחשב וגביית גרסאותיהם של מעורבים נוספים ביחס לאמרותיו של ישועה. כל הפעולות האלה כולן אושרו על ידי היועץ המשפטי לממשלה. אלא, שכאמור, החלטת בית המשפט לא התייחסה לאותם האישורים, או ההסכמות, שניתנו במהלך החקירה כולה, אלא אך ורק להסכמה המתחייבת על פי דין לפתיחה בחקירה נגד הנאשם כראש הממשלה.

בדומה, גם אישורו של היועץ המשפטי לממשלה מיום 17.1.2018 לחקור את נאשמים 2 ו-3 בחשד לעבירות מתן שוחד, ניתן במסגרת הצגת מתווה כולל של פעולות חקירה נדרשות, שאותן אישר היועץ המשפטי לממשלה בזמן אמת. לפיכך, אין כל "חריגה" בכך שבוצעו פעולות חקירה נוספות באותם ימים.

15. לצד הטענה כי רשויות החקירה חרגו מגדרי האישור שנמסר לידן, טען הנאשם בנוגע לפרשת 1000, כי עובר למתן האישור מספטמבר 2016 שנמסר לידו כמתואר לעיל, נגבו ללא אישור כדין הודעות משני עדים – בן כספית וגיל שפר – אשר עסקו בקבלת מתנות על-ידי הזוג נתניהו, ובפרט קבלת מתנות ממילצ'ין. לעניין זה יובהר כי הודעותיהם של עדים אלה לא נגבו על רקע החשד שניצב ביסוד החקירה נושא כתב האישום לקבלת טובות הנאה ממילצ'ין ומפאקר. כמו כן, הפעולות האמורות אינן מהוות "פתיחה של הליך" בעניין ראש ממשלה מכהן אשר על פי חוק היסוד פתיחתו היא שדורשת הסכמה, אלא הן היו חלק מבדיקה שכבר החלה אז על פי הסכמת היועץ המשפטי לממשלה. כפי שכבר נמסר במסגרת ההליכים בתיק דנן, עובר לחקירה שתוצריה עומדים בבסיס האישום השלישי, התקיימו הליכי בדיקה בנושאים שונים מאלה שבסופו של יום הבשילו לחקירה פלילית אשר ניצבת בבסיס כתב האישום, הנוגעים לחשדות אחרים לביצוע עבירות מתחום טוהר המידות על-ידי הנאשם. בדיקת חשדות אחרים אלה לא הבשילה לכדי חקירה פלילית. ברם, במסגרת בדיקות אלה בוצעו פעולות רבות ובתוכן גם גביית הודעותיהם של העדים האמורים. בעת מסירת חומרי החקירה בתיק דנן לפי סעיף 74 לחסד"פ, פעלה המאשימה בהתאם לדין,

וככל שמצאה כי יש רלוונטיות לחומרים מסוימים, אפילו נאספו בהליך אחר, הועברו אלה לעיון ההגנה. כך, חלק מהודעתו של כספית ומלוא התמליל וההודעה של שפר נמסרו להגנה כ"חומר חקירה", שכן עלה בחקירתם, לצד נושאים אחרים, גם עניין קבלת טובות הנאה ממילצין. עם זאת, אין במסירתם של חומרים אלה כדי ללמד כי עובר לביצוע פעולות החקירה שבבסיסם, וגם לא בעקבות הדברים שעלו בהם, התקבלה ההחלטה להתמקד בבדיקת החשד לקבלת טובות הנאה מאנשי העסקים מילצין ופאקר. חשד קונקרטי שכזה, שהוא החשד העומד בבסיס האישום בתיק 1000, התגבש רק בספטמבר-אוקטובר 2016, וזאת בהתאם להסכמה שנמסרה לידי ההגנה. אם כך, בניגוד לנטען על-ידי הנאשם, המאשימה לא רואה כיום, ולא ראתה גם בזמן אמת, את תשאולם של כספית ושפר, כמועד פתיחה בחקירה בתיק 1000.

16. עוד נחدد שניים אלה:

א. בשונה מתיק 2000 אשר סופו ותחילתו באותו העניין, תיקי 1000 ו-4000 לא נפתחו לכתחילה כתיקי החקירה עליהם מבוסס כתב האישום היום, אלא היו תפנית של תיקים בהם נחקרו חשדות שונים. תיק 1000 החל כאמור מבדיקות המכונות "1000 הישן" במסגרתן נבדקו חשדות לשחיתות שלטונית, אך בנסיבות אחרות מאלה העומדות בבסיס כתב האישום (ולמים נמצא כי אין מקום להעמיק חקר בעניינם). תיק 4000 החל כתיק "בזק" ונוכח ממצאי החקירה בו הוחלט לפתוח אפיק חקירה נוסף לברור חשדות לכך שראש הממשלה מעורב בביצוע עבירות פליליות. מצב זה יצר מעין "שטח חפיפה" בין החקירה המקורית לחקירה שהבשילה לכתב האישום נגד ראש הממשלה. אלא שכפי שעולה מהדברים, גם "שטח חפיפה" זה לוה באופן אישי על ידי היועץ המשפטי לממשלה מראשיתו, ובגדרו אישר היועץ המשפטי לממשלה לברר את החשד לביצוע עבירה על ידי ראש הממשלה. האישורים המתוארים ביחס לשני תיקים אלה הם אישורים לבחינת אפיקי החקירה אשר לימים הבשילו לכתב האישום המונח בפני בית המשפט הנכבד.

ב. היועץ המשפטי לממשלה ציין במזכרו, ובהתאמה גם המאשימה העבירה לידי ההגנה, אך את תיעוד האישור לביצוע הפעולות הראשונות בכל אפיק חקירה או בדיקה שלימים הבשילו לכתב האישום. זאת משום דרישת חוק היסוד הינה למתן אישור לפתיחה בחקירה נגד ראש ממשלה מכהן ולא לכל פעולה ופעולה אחריה מחד, ולמנוע חשיפה נוספת של תרשומות פנימיות משלכת היועץ המשפטי לממשלה מאידך.

17. הנה כי כן, אין יסוד לטענות הנאשם בעניין היעדרה של הסכמת היועץ המשפטי לממשלה לפתיחה בבדיקה או בחקירה כלשהי בעניינו.

18. לשלמות התמונה תתייחס המאשימה אף לטענת הנאשם בדבר טיבן של ההסכמות שניתנו, ובכלל זאת לטענתו בדבר היעדר הנמקה. גם בעניין זה תשוב המאשימה ותדגיש, כפי

שנמסר בכתבי בית דין שהוגשו בעניין זה, כי ההחלטות האמורות ניתנו ככלל במסגרת או בהמשך לדיונים שקיים היועץ המשפטי לממשלה בהשתתפות בכירי מערכת אכיפת החוק. החלטות אלה מבוססות מטבע הדברים על חומר הראיות והמודיעין שהובא בפניו, על חוות דעת שהונחו בפניו ועל דיונים פנימיים שהתקיימו בפניו, בהשתתפות כלל הגורמים הרלוונטיים, בקשר למסמכים אלה. חומרים אלה כולם – מהווים מסמכים פנימיים שאין להגנה זכות עיון בהם, וכאמור, בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 6.1.2021 – חלקים המתייחסים לדיון פנימי או תרשומת פנימית הושחרו.

19. לעניין זה יפות קביעותיו של בית המשפט העליון בבש"פ 7955/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.4.2014) שם נדחתה בקשת נאשם-קטין לקבל את נימוקי החלטת היועץ המשפטי לממשלה להחלטה על העמדתו לדין הנדרשת על פי דין:

"המסמכים והנתונים אשר על בסיסם מאשר היועץ (או מי שסמכותו הואצלה לו) את ההעמדה לדין אכן כלולים ברובם בהגדרת 'חומר חקירה', אך המסקנה הנגזרת מהם והנימוקים למסקנה זו אינם חומרי חקירה. [...]

נימוקים אלה נוגעים לאישור הגשת כתב האישום ולא לאישום עצמו והם אינם חלק מהתשתית הראייתית עליה מבוסס כתב האישום. ההנמקה אינה חלק מהחומרים הנאספים במהלך החקירה והיא ניתנת רק לאחר שגורמי התביעה מחליטים שיש מקום להגיש כתב אישום המבוסס על הראיות השונות בתיק. בפסיקה נקבע כי כל ראיה או חומר רלוואנטי לטענות הנאשם מהווה "חומר חקירה" שצריך להימסר לעיונו. ואולם, נימוקי ההעמדה לדין אינם ראיות, אינם נאספים במהלך החקירה, אינם משמשים כבסיס להגשת כתב האישום ונשקלים על-ידי גורם חיצוני לגורמי החקירה ועל-כן לטעמי אינם נמצאים בגדר תחולתו של סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי. [...]

לסיכומו של עניין, אף אילו היה היועץ, או המשנה לפרקליט המדינה, נוהג לנמק את החלטותיו לאשר העמדה לדין לפי סעיף 14 לחוק הנוער, והיה קיים מסמך המפרט שיקולים אלה, סבורני כי מסמך זה לא היה מהווה חומר חקירה כמשמעו בסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי" (הדגשות הוספו).

20. אם כך נקבע באשר לאישור העמדה לדין, הנדרש על פי דין – קל וחומר שאלה הם פני הדברים באשר להחלטה מקדמית בדבר פתיחה בבדיקה או בחקירה פלילית.

21. בטרם סיום, תוסיף המאשימה כי גם לו היה מקום לקבוע כי נפל פגם כלשהו באופן התייעוד של הסכמת היועץ המשפטי לממשלה לפתיחה בבדיקה או בחקירה או בטיבה – וכאמור, לא כך הם פני הדברים – הרי שמכל מקום חל עקרון הבטלות יחסית. בפרט אמורים

הדברים בשעה שהיועץ המשפטי לממשלה מסר מזכר מפורט המתאר את הסכמתו לפתיחה בבדיקות ובחקירות, וכמובן אישר לימים את העמדתו לדין של הנאשם בעקבות תוצרי חקירות אלה, בחתימתו על כתב האישום. לעניין זה ראו למשל רע"פ 3910/09 **בן איטח נ' מדינת ישראל** (3.8.2009); עני"פ (מח' י-ם) 4242-01-18 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פס' 27-15 (לא פורסם, 8.5.2018).

בית המשפט הנכבד מתבקש אפוא לדחות את הטענה החוזרת והממוחזרת של הנאשם – טענה חסרת כל בסיס, המבקשת לשווא, ולא בפעם הראשונה, להטיל דופי בהתנהלותה של המאשימה.

ד"ר אלון גילדין, עו"ד
ממונה (ראש צוות)
בפרקליטות מחוז ת"א
(מיסוי וכלכלה)

יהודית תירוש, עו"ד
מנהלת מחלקת ניירות ערך
פרקליטות מחוז ת"א
(מיסוי וכלכלה)

היום, י"ד שבט תשפ"א, 27 ינואר 2021